

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodnicząca: SSA Urszula Iwanowska (spr.)

Sędziowie SA: Jolanta Hawryszko

Romana Mrotek

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2015 r., na posiedzeniu niejawnym,

sprawy z wniosku R. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G.

przy udziale A. D.

o wysokość zadłużenia z tytułu składek

na skutek zażalenia organu rentowego na postanowienie Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zawarte w punkcie II wyroku z dnia 27 sierpnia 2015 r., sygn. akt VI U 267/15,

postanawia:

- zmienić zaskarżone postanowienie zawarte w punkcie II wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 27 sierpnia 2015 r., sygn. akt VI U 267/15 i zasądzić od R. D. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w G. kwotę 2.400 (dwa tysiące czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania;
- zasądzić od płatnika składek na rzecz organu rentowego kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

SSA Jolanta Hawryszko SSA Urszula Iwanowska SSA Romana Mrotek

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 lutego 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. określił wysokość należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy R. D. za okres od września 2013 r. do września 2014 r. wraz z odsetkami obliczonymi na dzień wydania decyzji w łącznej kwocie 12.285,73 zł.

W odwołaniu od powyższej decyzji R. D. wniósł o jej uchylenie wskazując, że organ rentowy pominął fakt zawarcia przez strony w dniu 2 grudnia 2014 r. umowy o rozłożeniu zaległości na raty oraz tego, że płatnik z tej umowy wywiązywał się. Ponadto odwołujący zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego poprzez brak właściwej podstawy rozstrzygnięcia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy, działając przez pełnomocnika, wniósł o jego oddalenie w całości oraz o przyznanie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wskazując, że przedmiotowa decyzja została wydana dla zabezpieczenia należności z tytułu składek poprzez umożliwienie wpisania hipoteki przymusowej na wszelkich nieruchomościach dłużnika.

Wyrokiem z dnia 27 sierpnia 2015 r. Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie oraz w punkcie II zawarł postanowienie, którym zasądził od ubezpieczonego na rzecz organu rentowego kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu tego postanowienia Sąd Okręgowy wskazał, że orzekł w oparciu o art. 98 § 1 k.p.c. oraz § 12 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (j. t. Dz. U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.; powoływane dalej jako: rozporządzenie).

Z postanowieniem Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim zawartym w punkcie II powyższego wyroku w całości nie zgodził się Zakład Ubezpieczeń Społecznych, który w złożonym zażaleniu wniósł o jego uchylenie oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych, zarzucając naruszenie:

- § 6 pkt 5 rozporządzenia przez jego niezastosowanie,

- § 12 ust. 2 rozporządzenia przez jego zastosowanie, podczas gdy sprawa nie była rozpoznawana przez Sąd Okręgowy w postępowaniu zażaleniowym.

W uzasadnieniu skarżący między innymi podniósł, że w sprawie o wysokość składek o wartości 12.285,73 zł winien mieć zastosowanie § 6 pkt. 5 rozporządzenia, bowiem sprawa nie należy do kategorii spraw o świadczenia z ubezpieczenia społecznego.

Sąd Apelacyjny rozważył, co następuje:

Zażalenie okazało się oczywiście uzasadnione.

W niniejszej sprawie, której przedmiotem była ocena decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wskazującej wysokość zadłużenia R. D. z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy, wysokość wynagrodzenia pełnomocnika organu rentowego za udział w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji była uzależniona od wartości przedmiotu sporu i w związku z tym, przy zastosowaniu § 5, podlegała określeniu zgodnie z § 6 rozporządzenia (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 12 listopada 2012 r., III AUz 290/12, OSAŁ 2013/2/17; postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 24 września 2012 r., III AUz 164/12, LEX nr 1220520).

W rozpoznawanej sprawie, wartość przedmiotu sporu stanowiła kwota 12.285,73 zł (należność główna oraz skapitalizowane odsetki na dzień wydania decyzji), a zatem minimalna wysokość stawki wynagrodzenia radcy prawnego za udział w postępowaniu przed Sądem Okręgowym wyniosła 2.400 zł, zgodnie z § 6 pkt 5 powoływanego rozporządzenia (przedział od 10.000 zł do 50.000 zł wartości przedmiotu sprawy).

Sąd odwoławczy podkreśla, że ustawodawca określając wysokość stawek minimalnych wynagrodzenia profesjonalnych pełnomocników za poszczególne czynności lub za udział w postępowaniach, rozważył i uwzględnił wszelkie okoliczności charakterystyczne dla danego typu spraw. A więc, stawki minimalne odzwierciedlają swoistą wycenę koniecznego nakładu pracy pełnomocnika związaną ze specyfiką określonego rodzaju postępowań. Co do zasady, uzasadniony jest zwrot kosztów zastępstwa procesowego według wynagrodzenia w stawkach minimalnych (por. postanowienie Sąd Apelacyjny w Katowicach z dnia 6 lutego 2013 r., I ACz 105/13, LEX nr 1298246).

W przedmiotowej sprawie Sąd Okręgowy zasądził na rzecz organu rentowego wynagrodzenie w stawce minimalnej – 60 zł właściwej dla spraw o świadczenia z ubezpieczania społecznego albo dla sprawy o wartości przedmiotu sporu do 500 zł, a więc w wysokości nieadekwatnej do rozpoznanej sprawy i w żaden sposób nie uzasadnił odstępstwa od zasady. W związku z powyższym Sąd Apelacyjny wyjaśnia, że stawka opłaty jest nazwana minimalną, ponieważ nie można na podstawie art. 98 k.p.c., stronie wygrywającej sprawę i reprezentowanej przez profesjonalnego pełnomocnika przyznać mniejszej kwoty zwrotu kosztów, niż wynikająca z rozporządzenia wykonawczego najmniejsza kwota

odnosząca się do danej kategorii spraw (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 czerwca 2012 r., III CZ 34/12, LEX nr 1212816).

Zatem, mając na uwadze powyższe, sąd odwoławczy na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w związku z art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżone postanowienie i na podstawie § 6 pkt. 5 w związku z § 5 powołanego wyżej rozporządzenia zasądził od płatnika na rzecz organu minimalną kwotę należną w niniejszej sprawie z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika procesowego w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji.

Nadto Sąd Apelacyjny, zgodnie z wnioskiem skarżącego, w oparciu o zasadę wynikającą z art. 98 k.p.c. orzekł również o kosztach postępowania zażaleniowego uwzględniając § 12 ust. 2 pkt 2 w związku z § 6 pkt 3 i § 5 powołanego wyżej rozporządzenia, bowiem jedynym kosztem organu rentowego w postępowaniu zażaleniowym jest wynagrodzenie pełnomocnika procesowego go reprezentującego (punkt II).

SSA Jolanta Hawryszko SSA Urszula Iwanowska SSA Romana Mrotek